

Nedeľa 6. 11. 2016 10:00, Krefeld, Nemecko

„Lebo to vám hovoríme Slovom Pánovým, že my živí, ponechaní do príchodu Pánovho, istotne nepredstihneme tých, ktorí zosnuli. Lebo sám Pán s veliteľským povelom, s hlasom archanjela a s trúbou Božou zostúpi z neba, a mŕtvi v Kristu vstanú najprv; potom my živí ponechaní budeme razom s nimi vychvátení v oblakoch v ústrety Pánovi do povetria. A takto budeme vždycky s Pánom. Takže sa potešujte navzájom týmito slovami.“ [1Tes 4:15-18]

[pozdravy]

Veľmi srdečne vás vítame. Nech nás verný Boh požehná z bohatstva Svojej milosti a daruje nám tú veľkú prednosť všetkému správne porozumieť. Ako sme počuli už v úvodnom Slove: *„To vám hovoríme ako Slovo Pánovo...“*, tak aj zaslúbenie v Malachiášovi *„Pošlem vám proroka Eliáša...“* je Slovo Pána. Matúš 17:11 *„Eliáš príde a napraví všetko...“* je Slovo Pána. Všetko je to Slovo Pána – celá Biblia. A keď príde čas, tak Boh osvetľuje to Slovo Pána, ktoré je určené pre určitý časový úsek, a to je to mocné v Cirkvi živého Boha – že môžeme hovoriť a zvestovať nielen to, čo raz bolo, ale to, čo sa deje dnes. Smieme pred Božou tvárou povedať: To, čo teraz zvestujeme ako poslednú zvesť, je Slovo Pána pre tento čas, pretože tak to Boh zaslúbil: *„Pošlem vám proroka Eliáša a on všetko privedie do správneho stavu.“* [podľa nem. prekladu] To je Slovo Pánovo, priame zaslúbenie pred návratom Ježiša Krista, nášho Pána. A kto prechádza pomimo toho, prechádza pomimo Boha. Preto smieme stále znova zdôrazňovať: Kto našiel milosť u Boha, tomu On dá poznať svoje cesty [2M 33:12-13], tomu Boh osvetľuje Svoje Slovo určené pre ten čas, v ktorom žijeme. Sme veľmi vďační aj za službu brata Branhama. Smieme stále znova spomenúť: Ja by som dnes nemal žiadnu službu, keby Boh brata Branhama priamo nepovolal a neposlal. Nikto z nás by nevedel nič o tom, čo Pán určil pre tento čas. Preto sme vďační, že sme smeli poznať čas a hodinu. Brat Salomon z Írska zavolať a povedal: *„Povedz všetkým Slovo z Lukáša 19:42: **Ó, keby si aj ty bolo poznalo, a to***

aspoň v tento tvoj deň, čo je k tvojmu pokoji! Ale teraz je to skryté pred tvojimi očami!“ O to sa dnes jedná. Nie charizmatika, nie rôzne programy, ale vedieť, že sme teraz došli do posledného časového obdobia a Pán napĺňa Svoje zaslúbenia s Izraelom i novozákonnou Cirkvou. Izraelu dal Pán úplne prirodzené zaslúbenia – dal im zem a mesto Jeruzalem. Už 3 000 rokov je Jeruzalem posvätený Bohu ako to mesto, ktoré k tomu Pán vyvolil. Ako stojí v Izaiášovi 2: *„Lebo zo Siona vyjde zákon a Slovo Hospodino z Jeruzalema.“* A aj založenie novozákonnej Cirkvi na hore Sion. Ako často sme na cestách Izraelom vošli do hornej siene na hore Sion, kde prebehla posledná večera a kde nastalo vyliatie Svätého Ducha? Ako často sme tam spievali: „Príď z výsosti, príď, Duch Pána!“ Aj dnes smieme poznať, že Boh má cestu. Aj keď je veľmi obtiažna a nevieru ju ešte viac sťažila. Na záver však Boh príde ku Svojmu právu s tými, ktorí mu uverili. *„Bez viery nie je možné ľúbiť sa Bohu.“* [Žd 11:6] Preto, bratia a sestry, zo srdca verme Božím zaslúbeniam.

Čítal som o tom, ako sa izraelský ľud po 70 rokoch zajatia vrátil späť a pri stavbe chrámu našiel starý základ [2Par 36:20-23, Ezd 2:68, 3:3]. Vtedy celá Cirkev nahlas jasala a plesala a Bohu Pánu ďakovala za to, že sa vrátili na miesto, ktoré Boh pre nich určil [Ezd 3:6-13]. A napadlo mi: Ako je to s nami dnes? Boh nás zaviedol späť k originálnemu Slovu, k základu, k učeniu apoštolov a prorokov, ktorých Boh určil byť tým základom, na ktorom je založená novozákonná Cirkev [1Kor 3:10, Ef 2:20, Zj 21:14]. Aká odozva by v nás mala zaznieť! Našli sme u Boha milosť, smeli sme poznať, čo Boh pre tento čas určil a môžeme mať na tom účasť! Akú milosť nám Boh daroval!

Dovoľte mi aj to povedať: Bolest', že bratia zle porozumeli výrokom brata Branhama, je jednoducho veľmi veľká. Na zemi nie je človek, ktorý by si mohol viac vážiť službu brata Branhama ako brat Frank. No brat Frank má jednoducho úlohu všetko zaviesť späť do Písma. Ak brat Branham hovorí napríklad to, že všetko, čo Boh chcel povedať Cirkvi Novej zmluvy, končí s posledným

laodicejským časovým obdobím, tak je na 100 % pravda. Ale že potom je Cirkev vytrhnutá... nie, Cirkev-Nevesta je zmieňovaná až do Zjavenia 21 – 22 a ešte aj tam je napísané: „*A Duch a Nevesta hovoria: Príď! A ten, kto počuje, nech povie: Príď!*“ Brat Branham to povedal dostatočne zreteľne. Ale ak bratia vychádzajú z toho, že na konci laodicejského obdobia bude vytrhnutie, tak musím všetkým povedať, že ešte stále v tomto období cirkvi žijeme. Ešte stále prebieha posledné časové obdobie. Neskončilo predsa v roku 1963 ani v roku 1965. Potom brat Branham hovorí: „V poslednom časovom období Cirkvi bude vyvolaná Nevesta.“ A potom nie sme len v laodicejskom časovom období, ale v časovom období Cirkvi-Nevesty, ktorá je zavolaná von.

Bratia a sestry, ťažko si dokážete predstaviť, aká vďačnosť Pánu vo mne stále nanovo povstáva. Vďačnosť Pánu, pretože tak sa pýtal vtedy a tak sa pýta aj dnes: „*Či ste porozumeli tomuto všetkému?*“ [Mt 13:51] Či sme ty a ja správne porozumeli? Boží Duch predsa vedie do každej pravdy [Jn 16:13] a posledné časové obdobie má to najväčšie zaslúbenie, že premožiteľia budú sedieť s Ním, s naším Pánom a Spasiteľom, na Jeho tróne [Zj 3:21]. Všetci, ktorí v tomto období všetko premôžu, úplne všetko premôžu, nebudú len vytrhnutí, oni budú s Ním na Jeho tróne, tak ako On premohol a posadil sa na Boží trón.

Všetci vieme, že Boží trón je v nebi [2Par 18:18, Ž 103:19, Iz 37:16, Zj 4:2, Zj 5:13], a o tróne, na ktorý sa posadí náš Pán, čítame v ev. Matúša 25. On sa posadí na Svoj trón a pred Ním sa zhromaždia všetky národy a my budeme sedieť s Ním a súdiť národy [1Kor 6:2]. Dvanásť kmeňov izraelských bude súdených dvanástimi apoštolmi [Mt 19:28, Lk 22:30]. Všetko bolo v Božom Slove napísané. A skutočne stále znova môžeme zdôrazniť, že Pán nám dal veľkú milosť niesť Jeho zjavené Slovo do celého sveta.

Aj to musí byť tu i tam spomenuté: Brat Branham skutočne povedal: „Zvesť prejde k inému národu a do inej krajiny.“ [15. 1. 1963] Včera som to ešte čítal a podčiarkol som si to. On zvesť

niesol, no nemohol viac cestovať. Jediná cesta, ktorú mohol brat Branham vykonať po otvorení pečatí, bola cesta do Južnej Afriky. A v jeho pase stálo: „Nesmie mať účasť na náboženských zhromaždeniach.“ Nedokážete si predstaviť, aký bol brat Branham sklamaný, keď videl túto pečiatku vo svojom pase. Keď som bol teraz v Južnej Afrike, tak som musel myslieť obzvlášť v Durbane na to, že keď tam on kázal, zhromaždilo sa 300 000 ľudí. To bol však čas apartheidu. Nikto si nevie predstaviť, aké zlé to vtedy bolo. Národ bol rozdelený na tri skupiny. Tu boli bieli, tam Afričania a tam zasa aziati. Aj na letisku boli tri vchody – každá skupina mala svoj vchod. Vďaka buď Bohu, že tento stav skončil! Pred Bohom sme si všetci rovní. Ešte si dobre pamätám, ako ma počas tohoto prevratu v Pretórii zavolali, aby som o tom niečo povedal v televízii. A ja som si skutočne otvoril srdce a celému národu som povedal, čo cítim. Jednoducho nádherné. Brat Branham však mal to jedno na srdci – ešte raz chcel ísť do Afriky. Povedal: „Moja služba v Afrike ešte neskončila“. Ona dodnes neskončila, ale stále pokračuje. Na žiadnom inom kontinente nie sú státisíce tých, ktorí veria zvesti – zbory, kde sa zhromažďuje 2 – 3 tisíc ľudí. Na celom kontinente je zvesť nesená z jednej krajiny do druhej a ľudia jej veria.

Bratia a sestry, hľadíme späť na nádherný čas. 24. decembra to bude 51 rokov, čo brat Branham odišiel domov, a taktiež 51 rokov, počas ktorých bola zvesť nesená. Boh sa predsa skutočne postaral o to, aby všetko, čo bolo bratovi Branhamovi zjavené, bolo nesené do celého sveta. Tak predsa znie posledné zaslúbenie:

„A toto evanjelium kráľovstva bude hlásané po celom svete na svedectvo všetkým národom, a vtedy príde koniec.“ [Mt 24:14]

To sme v posledných 50 rokov doslova prežili a aj dnes sme vďační za všetkých našich prekladateľov. Jeden prichádza z Hamburgu, druhý z Talianska... Sme tu dnes zhromaždení z rôznych krajín a miest, aby sme počuli Božie Slovo. A prečo naši brata prichádzajú prekladať kázania? Pretože sme tu zhromaždení

z rôznych národov a všetci, ktorí počúvajú po celom svete, majú tú prednosť počuť poslednú Božiu zvesť vo svojom jazyku a mať účasť na tom, čo Boh práve teraz koná.

Aj dnes máme mnoho pozdravov a telefonátov, ktorým sa nemôžeme jednotlivo venovať, ale nech všetci naši bratia vedia, že si vážime, ak posielajú e-maily, a sme zo srdca vďační.

[pozdravy]

Odvšadiaľ prichádzajú telefonáty a všetci sú požehnaní. Ne-smiem dnes zabudnúť na záver zavolať našich milovaných bratov, aby sa s nami krátko modlili, aby sme Božie dielo spoločne prinášali pred Boží trón.

Nech sú všetci vítaní. Náš milovaný brat Charles z Guadeloupe, brat Didier, všetci bratia – bratia z Rumunska: brat John, brat Daniel a všetci bratia z Čiech, z Poľska a všetkých krajín, brat Nobel Gill z Pakistanu – nech sú všetci požehnaní v mene Pánovom. Pretože som práve zmienil Pakistan, islamskú krajinu, predstavte si: Náš brat Michael je teraz v Lahore v centrálnom Pakistane a pripravuje zhromaždenia a rozhovory v televízii. Už na letisku ma vyzdvihne vládna delegácia. Ponúkli mi prenocovanie vo vládnom hoteli, o všetko sa postarali. Skutočne budem do Pakistanu cestovať ako štátna návšteva, aby som celému národu priniesol Božie Slovo. Myslite na mňa obzvlášť v súvislosti s nadchádzajúcim víkendom, keď bude v tejto islamskej krajine prinášané a bez kompromisov zvestované pravé Božie Slovo. Ako ma Pán viedol od samého začiatku, nikdy sa nemiešam do politiky ani náboženstva, ale jednoducho zvestujem celú radu nášho Boha. Aj za to sme zo srdca vďační. Nech všetci, ktorí sú pripojení, z Nového Zélandu, Austrálie, Kanady, celej Afriky a Európy (máme teraz viac ako 170 krajín a viac ako 1 500 pripojení cez internet) – nech všetci počujú a majú účasť na tom, čo teraz zaznieva ako posledná Božia zvesť.

Bratia a sestry, Boh musel vykonať napravenie (opravu) a vytrhnúť nás z babylonského zmätku:

„Preto vyjdite zpredzi nich a oddelte sa, hovorí Pán: a nedotýkajte sa nečistého...“ [2Kor 6:17, Iz 52:11]

A preto sa nevraciam späť k tomu, čo povedal Atanázus alebo Augustín alebo ktokoľvek iný, ale k tomu, čo nám Boh povedal vo Svojom Slove, či už skrze Petra, Pavla alebo Jakuba, a v našom čase skrze brata Branhamu. My sa vraciam späť k originálnemu Slovu.

Bratia a sestry, videli sme pôvodný základ [1Kor 3:10-11, Ef 2:20], boli sme skutočne zavedení späť, nenasledovali sme vtipne zloženým bájkam [2Pt 1:16], ale poznali sme zvesť hodiny a smieme veriť tak, ako povedalo Písmo. „Len cesta viery je istá, pre nepriateľa nedosiahnuteľná.“ [pieseň] Ako spievali speváci: „Pán ide s nami – či už skrze vody alebo oheň, Pán ide z milosti s nami...“

Možno ešte zmienim, že v závere druhého týždňa, ak Boh dá, budem v Pakistane a tretí v Guadeloupe, vrátim sa len na tri noci, a potom vyrazím na ďalšiu cestu. Hoci som sám telesne zostarol, Slovo nášho Boha je vždy nové, vždy čerstvé a my smieme Pánovi zo srdca ďakovať, že sa nevracia späť prázdne, ale vykoná, k čomu bolo poslané [Iz 55:11].

Dovoľte mi pred preberaním Slova ešte povedať, že ak sú tu bratia a sestry, ktorí sami neprenikli a potrebujú modlitebnú pomoc, tak sú tu bratia – my sa chceme modliť jeden za druhého a jeden s druhým. Ak sú tu ešte takí, ktorí nemajú zjavenie o Slove a zaslúbeniach, ktoré sú určené pre náš čas, prídte k Pánu a budeme sa spoločne modliť a Boh modlitby vypočúva. On do nášho srdca najprv kladie túžbu, a potom túto túžbu uspokojí.

Čítajme biblické miesto z Ezdráša 3, kde stojí vo verši 11:

„A chváliac a oslavujúc Hospodina odpovedali si navzájom, že je dobrý, že Jeho milosť trvá nad Izraelom na veky. A všetok ľud pokrikoval veľkým krikom radostným chváliac Hospodina nad založením domu Hospodinovho.“

Nielenže chválili a oslavovali Pána, ale konali to z celého srdca a duše.

Vy viete, že v charizmatických zhromaždeniach majú heslo „Vzdávanie chvály“. Choďte do Hamburgu alebo kamkoľvek inde, všade je „Vzdávanie chvály“. Ale vlastné vzdávanie chvály. **No tu chválili Boha, pretože Boží ľud sa vrátil späť k Božiemu mestu, k základom, k miestu, kde stál chrám.** To je ten obrovský rozdiel medzi chválou a chváľou, medzi klaňaním a klaňaním:

„Praví modlitebníci budú sa modliť Otcovi v Duchu a pravde.“ [Jn 4:23] Preto náš Pán povedal: **„Lež nadarmo ma uctievať učiach učenia, ktoré sú nariadeniami ľudí.“** [Mk 7:7]

Aj to mi dovoľte povedať: Čo sa týka služby brata Branham, všetci ste čítali v kázaniach o tom, ako brat Jackson videl vo sne brata Branhamu na bielom koni v kovbojskom klobúku a tvrdil, že počul hlas, ktorý povedal: „Ešte raz pôjdem na koni touto cestou.“ A na základe tohoto sna a tohoto výroku brat Branham vo viacerých kázaniach skutočne povedal: „Ešte raz pôjdem touto cestou na koni.“ A na tom bratia zakladajú svoje učenie, že brat Branham sa vráti a dokončí službu, ktorá, ako zvestovali, vraj bude trvať 30 – 40 dní.

Náš postoj je tento: **Len to, čo Boh vo Svojom Slove skutočne povedal, to platí.** Ako čítal brat Alfred: **„Lebo to vám hovoríme Slovom Pánovým!“ Na tomto mieste sa káže a učí len to, čo môžeme zvestovať z Božieho Slova! Všetko ostatné prenechávame Bohu.**

Iní zasa hovoria, že brat Branham pri požehnaní svojej dcéry Rebeky povedal: „Ty si prorokyňa Najvyššieho.“ To naozaj povedal. No ona žila a zomrela bez toho, aby bola prorokyňou. A ohľadom svojho milovaného syna Jozefa, na ktorého dlhé roky čakal takmer ako na zaslúbeného, pri jeho posvätení Pánovi povedal: „Ty, môj syn Jozef, budeš prorok Najvyššieho,...“ To brat Branham skutočne povedal, ale za tým je čiarka. Za tým je čiarka, a potom brat Branham dodal: „...to je moja modlitba.“ Modlitba

otca, ktorý posvätil svojho milovaného syna Bohu. „...to je moja modlitba.“ Všetko ostatné musíme prenechať Bohu.

A to najnovšie teraz je to, že zhotovili podobizen brata Branhamu na bielom koni, v jednej ruke Biblia, v druhej meč, na hlave kovbojský klobúk... Kam to všetko povedie?

Bratia a sestry, ja musím zvestovať pravdu, aj keď ma bratia, ktorí všetko rozumejú prevrátene, kameňujú. Z toho si už nič nerobím. Ja som určený zvestovať len to, čo stojí napísané v Biblii, len to, čo je napísané ako Pánovo Slovo. Všetko ostatné prenechávam raz a navždy Bohu.

Nie ste vďační, že sme nepadli za obeť nejakým šikovne zloženým bájkam [2Pt 1:16] alebo výkladom, ale že sme milosťou Božou smeli ostať v Slove a vo vôli Božej a vieme, že len to, čo je napísané v Božom Slove, je Slovo Pánovo a len to bude zvestované? Všetko ostatné prenechávame všemohúcemu Bohu, ktorý všetko nádherne vykoná a dokoná.

Čítajme niektoré biblické miesta a jednoducho sa nimi budujme, aby sme vedeli, že naša viera je zakotvená v Božom Slove a Božích zaslúbeniach. Je jednoducho nádherné, ako Pán vo všetkých listoch apoštolov povedal všetko, čo potrebujeme vedieť. V liste Rimanom 4 od verša 18 čítame:

„...[Abrahám] tam, kde nebolo nádeje, uveril v nádej, aby bol otcom mnohých národov podľa povedaného: Tak bude tvoje semä...“

Jednoducho pramocné! A potom prichádza odôvodnenie, a to chceme prijať ako Božiu skutočnosť. Od verša 19:

„...a neoslbnúc vo viere nehľadel na svoje už umŕtvené telo majúc okolo sto rokov ani na umŕtvenie života Sáry.“

On to vnímal, ale nevenoval tomu pozornosť. On to vnímal: „Je to tak, obaja sme starí, ona má 90 rokov a ja 100“, ale nezdržoval sa pri tom, hľadel na Toho, ktorý dal zaslúbenie [1M 18:10, 14, 21:2]:

„Istotne sa navrátim k tebe podľa času života, a hľa, Sára, tvoja žena, bude mať syna.“

Čiňme to isté! Ty vnímaš svoje telo. Vnímaš to, čo tvoje telo veľmi trápí, áno, čo ťa zaťažuje, vnímaš to, ale dnes chceme hľadiť na Toho, ktorý je neviditeľný, ale predsa je prítomný, aby potvrdil Svoje Slovo, ktorý na Svojom tele vyniesol na kríž naše hriechy a choroby a skrze ktorého rany sme uzdravení. Nám nestačí čítať len o Abrahámovi – že on poznal svoj vlastný stav, ale hľadel na Toho, ktorý dal zaslúbenie. Hľadme dnes my všetci od prvého až po posledného, bez ohľadu na to, aká je to núdza – duchovná, telesná, pozemská – nech je to čokoľvek. Vnímajme všetko, čo sa s nami deje a čo nás postihlo, ale nezostaňme pri tom stáť, hľadme na Toho, ktorý zomrel na kríži, niesol hriech a daroval nám slobodu, odpustenie, vykúpenie, spásu a uzdravenie, a to všetko z milosti.

Bratia a sestry, to je predsa lekcia, ktorú sa musíme naučiť! Čo je platné tebe a mne hovoriť: „Ó, Abrahám, to je veľmi pekné, to si dobre učinil!“ Nie! Teraz sme na rade my, ty a ja! Teraz sme na rade my, aby Boh na tebe a mne mohol potvrdiť Svoje Slovo! My sme synmi Abraháma, pretože zo srdca veríme Slovu a vieme, že On Svoje Slovo potvrdil a aj naďalej bude potvrdzovať. V liste Rimanom 4 verš 20 stojí:

„...a nepochyboval o zaslúbení Božom v nevere...“

Halelujah! Zaslúbenie! Ako často sme to tu povedali! Viera je zakotvená v zaslúbení! Viera je víťazstvom, ktoré premohlo svet [1J 5:4]. Napriek všetkému, čo nás môže obklopovať, napriek všetkému: „Abrahám sa ohľadom Božieho zaslúbenia nenechal zmiast' nevierou.“ [podľa nem. prekladu] **Dnes si na rade ty! Dnes som na rade ja! Všetkých vyzývam v mene Ježiša Krista z Nazareta: Nenechajte sa zmiast' nevierou! Pevne sa držte viery, pretože Boh dal zaslúbenie, a čo On zaslúbil, to bude**

činiť! Božie zaslúbenia sú áno a amen k oslave Božej skrže nás [2Kor 1:20]!

Abrahám sa nenechal zmiast' nevierou. **A my, Božie seme-no Abraháma, sa nenecháme zmiast' nevierou neveriacich, ale sa pevne držíme viery veriacich. My premáhame vierou vo víťazstvo, ktoré Boh z milosti daroval. Všetky veci, ktoré Boh zaslúbil a naplnil pri Abrahámovi, sa dnes majú stať s nami, aby Boh mohol na mieste naplniť každé zaslúbenie!** Nikto nemusí chodiť domov s tým, že od Boha nedostal odpoveď. Čo Boh vysloví, to naveky obstojí, to sa musí stať a aj sa to stane. Verš 21:

„...a súc cele istý toho, že to, čo Boh zaslúbil, je mocný aj učiniť.“

Toto Slovo je dnes adresované tebe a mne. Nech sa to naplní pri každom, ako sme to tu čítali o Abrahámovi. Čítam to ešte raz:

„...a súc cele istý toho, že to, čo Boh zaslúbil, je mocný aj učiniť...“

Kto povie Amen? Vzťahnite to na seba! Dnes je každý osobne oslovený! Každý z nás je dnes osobne mienený! Nenechajte sa zmiast' nevierou! Verte Božím zaslúbeniam a spoločne z milosti uvidíme naplnenie. Boh až dodnes nikoho nesklamal. Tak to stojí napísané: *„Kto kladie svoju dôveru na Pána...“*, nie na seba, nie na kazateľa, ale na Boha a Božie Slovo: *„Kto kladie svoju dôveru na Pána, nebude zahanbený.“* [Rm 10:11]

Čítajte, prosím, doma ešte raz to, čo sme tu dnes čítali. Nájdite sa v tom a povedzte: „Pane, dnes si Ty ku mne hovoril. Nie k Abrahámovi, ale ku mne.“

Bratia a sestry, aká je to prednosť, že smieme prežiť Božiu prítomnosť! Že Pán s nami skrže Svoje Slovo hovorí priamo tvárou v tvár a že smieme veriť tak, ako hovorí Písmo. Všetok ľud môže skutočne raz povedať Amen, pretože tomu veríme z celého srdca. Vo verši 22 je napísané:

„...preto mu to aj bolo počítané za spravodlivosť.“

Ospravedlnený skrze vieru v to, čo Boh zaslúbil a čo učinil. Prijmite to vo viere. V celom Starom zákone máme všetky zaslúbenia, že príde Spasiteľ. A keď dozrel čas, prišlo naplnenie toho, čo Boh oznámil a zaslúbil skrze prorokov. Všetko sa naplnilo tak, ako to Pán povedal. Čítajme v liste Rimanom 5 vo verši 9, aby sme si ešte raz pred oči postavili súvislosť s naším spasením:

„A tak tedy je o mnoho istejšie, že teraz, keď sme ospravedlnení Jeho krvou, budeme zachránení skrze Neho od budúceho hnevu.“

Tak, ako bola Cirkev spasená skrze krv a prijala Božie ospravedlnenie, áno, Božiu spravodlivosť, tak iste tu nebudeme, keď príde deň hnevu, keď prídu na zem Božie súdy, keď slnko stratí svoj jas a mesiac sa obráti na krv, keď budú hviezdy padať z neba [Sk 2:20]. Boh nás pred dňom Svojho hnevu vezme nahor, ako tu stojí napísané:

„A tak tedy je o mnoho istejšie, že teraz, keď sme ospravedlnení Jeho krvou, budeme zachránení skrze Neho od budúceho hnevu.“

Nie vlastné ospravedlnenie, ale ospravedlnení pred Bohom – akoby sme nikdy nezhrešili. Aj to brat Branham zdôraznil: Božie ospravedlnenie znamená, akoby sme nikdy nehrešili. Naše hriechy sú jednoducho vymazané, navždy sňaté skrze krv Baránka. Dlhý úpis je roztrhaný [Kol 2:14], boli sme omilostení [Ef 1:6-8] a nie je viac žiadneho odsúdenia pre tých, ktorí sú v Ježišovi Kristovi [Rm 8:1]. Nepriateľ vás bude obžalovávať, ale vy ho odmietnite! Ďakujte Pánu za absolútne vykúpenie, odpustenie a spásu. Satan na nás stratil právo! Sme krvou vykúpený zástup a patríme na všetku večnosť Pánu.

Ďalej v liste Rimanom 8:28... Je nádherné, ako Boh všetko viedol a sprevádzal – aj s apoštolmi, že mohli všetko písať.

Bratia a sestry, dnes mi leží na srdci, aby všetci nielen Slovo počuli a chápali, ale aby ho každý osobne prijal a uchopil, aby

Boh skrze Svoje Slovo ku tebe a mne, ku nám hovoril a my sme sa z milosti v Slove našli. Rimanom 8:28:

„A vieme, že tým, ktorí milujú Boha, všetko spolu pôsobí na dobré, tým, ktorí sú povolani podľa preduloženia.“

On učinil rozhodnutie pre nás, a preto môžeme my urobiť naše rozhodnutie pre Neho. Chválený a velebený buď náš Pán!

A potom vo verši 29:

„Lebo ktorých predzvedel, tých aj predurčil za súpodobných obrazu Svojho Syna, aby on bol prvorodeným medzi mnohými bratmi.“

Chválený a velebený buď náš Pán a Spasiteľ! Božstvo je pre mňa to najmocnejšie. Jednoducho to najmocnejšie. A poviem vám prečo: Brat Branham počul z nadprirodzeného svetelného oblaku vždy hlas Pána, ale ani raz nehovoril o tom, že počul hlas Boží. Vždy nadprirodzený hlas Pána. A brat Frank počul hlas Pána asi 17-krát, ale raz počul hlas Boží. Raz počul hlas Boží. Nikto si nedokáže predstaviť, čo to znamená. Nikto! Hlas hromu, ktorý nedokáže zničiť žiadne ucho. Každé z deviatich slov bolo zahalené a vyslovené v hrome. Bratia a sestry, chcem tým len povedať, že pre mňa je Božstvo to najvzácnejšie a najnádhernejšie. S Božstvom majú mnohí núdzu: Tu vidia Pána, tam vidia Boha, tu vidia Otca, tam zasa Syna a nedokážu sa s tým vysporiadať. V dejinách cirkvi existoval jeden muž, ktorý sa volal Sabelius, ktorý tvrdil, že je jeden Boh, ktorý len mení Svoju masku. Nie. Boh nikdy žiadnu masku nemal. On žiadnu nepotrebuje. On je zjavený Boh. On sa zjavil Mojžišovi a zjavil sa v Ježišovi Kristovi. Sme jednoducho vďační, že Božstvu môžeme rozumieť. Boh existuje od večnosti do večnosti v praplnosti Ducha, svetla a života – a tak Boha nikto nikdy nevidel. Na počiatku času Boh, ten všemohúci a všadeprítomný, prišiel vo viditeľnej postave a povolal všetky veci do existencie skrze Svoje všemohúce Slovo. A ten istý neviditeľný Boh, ktorý sa viditeľne zjavoval v Starom zákone, putoval v záhrade Eden

a stvoril Adama na Svoj obraz, je ten istý Boh v Novom zákone. Boh ako Otec zjavený v Synovi.

„Kto mňa videl, videl Otca.“ [Jn 14:9]

Bez ohľadu na to, či sa Boh zjavuje ako Stvoriteľ, Sudca, Kráľ či Pán, On ostáva vždy jeden a ten istý Boh.

Bratia a sestry, niektorým bratom, ktorí sa odvolávajú na brata Branhama, je núdzou, že pri otvorení pečatí povedal: „Teraz Baránok opustil trón milosti.“ A preto tvrdia, že čas milosti skončil, že už viac nie je milosť a ktovie čo ešte. Baránok nikdy na tróne milosti nebol. Baránok je uprostred trónu [Zj 5:6, 7:17]. Trón milosti nie je trón Boží. Trón milosti stojí vo svätyni svätých. Truhla zmluvy je v svätyni svätých. V truhle zmluvy bol Zákon a krv bola natretá na veko truhly zmluvy, aby odsúdenie hriešnika, ktoré bolo vyslovené skrze Zákon, bolo odpustené. Náš Pán nie ako Baránok, ale ako Veľkňaz s vlastnou krvou vošiel do nebeskej svätyně a obetoval ju na tróne milosti [Žd 9:12]. Preto píše apoštol Ján, že už nehrešíme, ale ak sa niekomu niečo prihodí, máme verného Veľkňaza, ku ktorému môžeme prísť [1J 2:1, Žd 4:14-15]. Vďaka buď Bohu! Krv je ešte stále na tróne milosti! Z tohoto výroku brata Branhama však vzniklo učenie, že otvorenie pečatí môže nastať, až keď bude Nevesta vytrhnutá.

Keď myslíme na to, koľko bludných učení vzniklo – musíme byť oveľa vďačnejší, že môžeme povedať: povedať: „*To vám hovoríme ako Slovo Pánovo...*“ Celý Starý zákon nachádzame zaradený v Novom zákone. V každom zhromaždení môžeme povedať: V Novom zákone je 845 citátov zo Starého zákona. 186 z toho je len zo Žalmov. Celý Nový zákon predkladá to, čo Boh zaslúbil v Starom zákone, a zaraďuje to tam, kam to patrí. A my dnes smieme to isté činiť s tým, čo povedal brat Branham. Smieme zaradiť všetko do Starého a Nového zákona a vo zvestovaní potom môžeme podávať ďalej to, čo sme prijali ako Slovo Pána a to všetko stojí napísané v tejto svätej knihe. Bohu buď vďaka za Jeho drahé a sväté Slovo.

V Rimanom 8:39 je taktiež nádherné Slovo, ktoré si môžeme vziať všetci k srdcu vediac, že Boh je verný a zachová nás:

„Ani vysokosť ani hlbokosť ani niktoré iné stvorenie nebude môcť odlúčiť nás od lásky Božej, ktorá je v Kristu Ježišovi, našom Pánovi.“

Nikto a nič nás nemôže oddeliť od Božej lásky, ktorá bola zjavená v Ježišovi Kristovi. Boh tak miloval svet, že zaplatil tú najvyššiu cenu za naše spasenie [Jn 3:15]. Nemôže sa nás vzdať, my sme jeho majetkom pre čas i večnosť! Prijmite to pre seba. Nič a nikto nás nemôže oddeliť od Božej lásky, ktorá je v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi. **Tu však musíme spojiť dve veci: Božia láska, ktorá bola zjavená skrze spásu na kríži Golgoty, a to, že láska Božia je vyliata do našich srdiec skrze Ducha Svätého** [Rm 5:5] a že skrze Svätého Ducha sme pokrstení v jedno telo [1Kor 12:13], aby Ježiš Kristus mohol byť z milosti hlavou celého tela [Kol 1:18, Ef 5:23]. A On ňou bude. Aj to dnes vo viere prijímame! Dnes nehovoríme len o tom, čo učinil Boh s Abrahámom a Izraelom – dnes sme osobne oslovení my! Dnes chce Pán hovoriť ku tebe a mne osobne a ja verím, že už hovoril. Vezmite si to k srdcu:

„Ani vysokosť ani hlbokosť ani niktoré iné stvorenie nebude môcť odlúčiť nás od lásky Božej, ktorá je v Kristu Ježišovi, našom Pánovi.“

Nič! Nič nie je schopné oddeliť nás od Božej lásky, ktorá je v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi. Prijmite to vo viere. Ak aj prídu najťažšie skúšky v rodine, v zamestnaní, v manželstve, čokoľvek to môže byť. My sme ešte vo svete, ale nie z tohto sveta [Jn 15:19]. Obzvlášť naši mladí sú vystavení pokušeniam, ako to doteraz nebolo. Preto to prijmite všetci: mladí, starí, veľkí či malí:

„Ani vysokosť ani hlbokosť ani niktoré iné stvorenie nebude môcť odlúčiť nás od lásky Božej, ktorá je v Kristu Ježišovi, našom Pánovi.“

Ale prosím, nech je to našou modlitbou: Milovaný Pane, my sme prijali ponuku milosti, Ty si nás miloval, spasil si nás skrze

Svoju drahú a Svätú krv. Teraz to potvrdí, vylej túto Božiu lásku, pretože všetko raz ustane, proroctvá ustanú, všetko skončí, ale láska Božia nikdy neustane [1Kor 13:8]. Láska Božia nás spája s Bohom, spája s Božím Slovom. Prečo hovorí Sväté Písmo v 2. Tesaloničanom 2:11, že im Bôh pošle mocné pôsobenie bludu, pretože neuverili Slovu pravdy? Kto Slovu pravdy neverí, kto nemôže prijať to, čo nám Boh povedal vo Svojom Slove, tomu neostáva nič iné, než prijať výklady, ktoré sú všetky lžou. U Boha neexistuje žiadny kompromis. On oddelil svetlo od tmy [1M 1:4] a žiadna lož nemá svoj pôvod v pravde [1J 2:21].

Ďalej máme v liste Rimanom 9 verš 8:

„To jest, nie deti tela [Abraháma] sú deťmi Božími, ale deti zaslúbenia počítajú sa za semä [Abrahámovu].“

Abrahám mal najskôr dvoch synov a potom ešte ďalších 6 synov a dcér, ale zaslúbený syn bol Izák a celé zaslúbenie a dedičstvo dostal práve on. Pavol tu preto píše ako porovnanie adresované nám, bratia a sestry: Slovo dnes nie je adresované nikomu inému, ale nám, ktorí dnes počúvame, ktorí dnes veríme, ktorí dnes počujeme Boží hlas z Božieho Slova a z celého srdca sme pri tom a z celého srdca veríme. Viera, ako to brat Branham opakoval, je jednoducho nevyhnutná. A náš Pán povedal: **„Ak neuveríte, že Ja som, zomriete vo svojich hriechoch.“** [Jn 8:24] On, ten veľký „JA SOM“. Ten veľký „JA SOM“ prišiel k nám, ale ľudia, aj židia, aj učení Písma povedali: „To je predsa len muž narodený v Betleheme, je rovnaký ako my. Čo je na ňom zvláštne? Jeho matka je predsa Mária a jeho otec Jozef“. Oni to nepoznali. Bratia a sestry, čo to až dodnes pre Izrael znamená, že nepoznali milostivé Božie navštívenie, na ktoré 4 000 rokov čakali, ale slávili svoje bohoslužby, dodržiavali soboty, spievali žalmy, ale nepoznali hodinu Božieho navštívenia?

Ako je to dnes s nami? Ako je to dnes s celým kresťanstvom? Kto skutočne poznal hodinu navštívenia? Kto prijal našu zvesť,

ktorá je zvestou Božou? Bolo nám predsa zvestované Božie Slovo. Kto ho uchopil pevnou vierou? V liste Židom 3 čítame vo verši 12:

„Dávajte pozor, milí bratia, aby snáď nebolo v niekom z vás zlé srdce neviery, ktoré by odstupovalo od živého Boha.“

„Dávajte pozor...!“ Aj my, hovorím ešte raz – dnes Slovo hovorí k tebe a ku mne, vezmi to ty úplne osobne na seba a ja na mňa – aby som nedopustil, že by v mojom srdci povstala nevieta ako odpadnutie od živého Boha. Žeby sme jednoducho nedopustili, ale vo viere dokonali svoj beh a mohli povedať ako Pavol:

„Bojoval som dobrý boj, beh som dokonal, vieru som zachoval.“ [2Tm 4:7]

Len ten, kto zotrvá vo viere až do konca, bude korunovaný [Mt 10:22, Mt 24:13, Mk 13:13, Jak 1:12]. A ešte nám všetkým známe a dôležité Slovo z listu Židom 6:13:

„Lebo keď dával Boh Abrahámovi zaslúbenie, keďže nemal na koho iného väčšieho prisahať, prisahal sám na Seba...“

Aj to sme už povedali: Stačilo by, ak by Boh dal Abrahámovi zaslúbenie. Abrahám veril, ale Boh pozdvihol Svoju ruku ku prísaha a nedal Abrahámovi len zaslúbenie, ale prevzal zodpovednosť za jeho naplnenie a prisahal sám pri Sebe. Bratia a sestry, čo máme povedať my dnes? Nie ty alebo ja naplníme zaslúbenie, ale Boh ich plní pri tebe a pri mne, lebo veríme tomu, čo Boh povedal. „*Nebo a zem pominú, ale Božie Slovo zostáva naveky.*“ Ó, mohli by sme čítať ďalej.

Ešte Slovo z ev. Jána všetkým novým, aby sme všetci nanovo vedeli, na čom skutočne záleží, aj tí, ktorí to už počuli. Ján 16:7-8:

„No, Ja vám hovorím pravdu, že vám je to užitočné, aby som Ja odišiel. Lebo ak neodídem, Tešiteľ nepríde k vám; ale ak odídem, pošlem ho k vám.“

Počúvajte, prosím, dobre:

„A keď On príde, bude usvedčovať svet o hriechu, o spravodlivosti a o súde, a to o hriechu preto, že neveria vo Mňa; o spravodlivosti, že idem k Svojemu Otcovi, a už ma viacej nevidíte, a o súde, že knieža tohoto sveta je odsúdené.“

Chválený a velebený buď náš Pán! Čítajme ešte verš 13:

„Ale keď príde On, ten Duch pravdy, uvedie vás do každej pravdy; lebo nebude hovoriť sám od Seba, ale bude hovoriť všetko, čokoľvek počuje, aj budúce veci vám bude zvestovať.“

Vyliatie Svätého Ducha bolo nevyhnutne potrebné! Bratia a sestry, a obzvlášť všetci, ktorí ešte neučinili svoje spásne prežitie: Dnes Pán volá, dnes k Nemu môžete prísť.

Ako prvé – keď je zvestované evanjelium, je prítomný Boží Duch, aby ukázal neveriacemu, o čo sa jedná. Totiž, ako sme tu čítali, že Pán prišiel a že sme z Božej milosti prijali spásu. Čítajme verš 8 ešte raz:

„A keď On príde, bude usvedčovať svet o hriechu, o spravodlivosti a o súde, a to o hriechu preto, že neveria vo Mňa...“

Bratia a sestry, čo sa dnes deje po celom svete? Všetci majú svoje vyznania viery, každé náboženstvo, každé spoločenstvo veriacich, všetci. Väčšina má nicejské vyznanie viery, niektorí ho nazývajú apoštolské vyznanie viery, všetci majú svoje vyznania, ale kde je v činnosti Boží Duch? Kde usvedčuje o hriechu, že neveria a že Božie Slovo spochybňujú? Že neprijímajú Božie Slovo tak, ako stojí napísané? Každé Slovo vykladajú a dávajú mu vlastný význam. Boží Duch predsa prišiel, aby nás usvedčil o hriechu nevery a zaviedol nás späť k viere. Tak, ako veril Abrahám, tak veríme aj my, že Boh bol v Kristu a zmieril svet sám so sebou [2Kor 5:18-19]. Táto Božia zvesť spásy musí byť zvestovaná všetkým národom [Mt 24:14]. Spása nie je v nikom inom a ľuďom na zemi nie je dané žiadne iné meno ako meno nášho milovaného Pána a Spasiteľa Ježiša Krista [Sk 4:12]. Len Svätý Duch nás

usvedčuje o každom hriechu, len Svätý Duch nás vedie do každej pravdy [Jn 16:13]. Nie kazateľ, nie prorok, ale Boží Duch, ktorý je prítomný pri zvestovaní Božieho Slova a pôsobí.

Bratia a sestry, zhrňme, čo sme dnes povedali: Všetko, čo Boh Abrahámovi zaslúbil, to pri ňom naplnil. To, čo zaslúbil Izraelu, s Izraelom naplňa – aj jeho zhromažďovanie. Včera sme stručne zmienili, ako sa Pán postaral o to, aby britský minister zahraničných vecí 2. 11. 1917 vyhlásil, že Židia majú právo na svoju krajinu a na mesto. Všetci viete, že to UNESCO teraz spochybnilo. Nie však to, čo rozhodlo UNESCO, ale to, čo rozhodol Boh, to tak bude! Potom, keď Boh zúčtuje so všetkými národmi, ktoré boli proti Izraelu, tak všetci, ktorí pozostanú, prídu do Jeruzalema, budú sláviť slávnosť stánkov a vzdajú česť Bohu Abraháma. Teším sa na to, že Pán s Cirkvou Novej zmluvy učiní dokonanie a potom aj s Izraelom. Tak iste, ako dal Boh vo Svojom Slove zaslúbenia, tak iste môžeme my Slovo podávať ďalej. Tak iste, ako Boh sám pri Sebe prisahal, že zachová to, čo zaslúbil, tak iste sa stane všetko, čo Boh rozhodol vo Svojom spásnom pláne – s Cirkvou, s Nevestou, s Izraelom a všetkými – a Pán sám Svoje dielo dokoná.

Aj to sme včera zmienili: Cirkvi sa spoja dohromady – aj to patrí ku konečnému času. Reformácia má pominúť tam, kde začala. Úprimne vám poviem, čítal som tých 24 strán Martina Luthe-
ra, ktoré napísal pri vydaní Biblie z roku 1545, kde opísal konečný čas a jedno po druhom 4 kráľovstvá. On nebol len reformátor, mal i prorocký náhľad do toho, čo Boh vo Svojom Slove zaslúbil.

Ako sme čítali včera: Pápež čítal z Jána 15:1, kde Pán hovorí o viniči, a vztiahol to na seba a na všetko to, čo sa všade deje. Tam stojí: „**Ja...**“, takže nie pápež či nejaká organizovaná cirkev, ale Ja, Pán, váš Spasiteľ, Ja som vinič a vy, spasení, ste letorasty, vy nesiete ovocie viniča.

Bratia a sestry, vo všetkých týchto podobenstvách nám Boh Pán oznámil a postavil pred oči, že nie sme ktoviekto, ale synovia

a dcéry Božie – On, ten prvorođený medzi mnohými bratmi [Rm 8:29].

Koľkokrát to mám ešte povedať? Tak iste, ako sa Slovo stalo mäsitým telom [Jn 1:14] a Mária počula zaslúbenie [Lk 1:31-33], zostúpil na ňu Svätý Duch [Lk 1:35] a narodil sa Boží Syn [Lk 2:6], tak iste my veríme Božím zaslúbeniam pre tento čas, prijímame ich do našej duše ako semeno [Lk 8:11] a Svätý Duch na nás prichádza, aby v nás stvoril nový život. Život je v semene [1M 1:11], ale semeno musí byť zasiate, aby život, ktorý v semene je, mohol vzísť. Preto sejeme Božie semeno Slova. A všetci, ktorí Slovo prijímajú, môžu radostne čítať Matúša 13:38:

„Ten, kto rozsieva dobré semeno, je Syn človeka... a dobré semeno sú synovia kráľovstva.“

Bratia a sestry, jedna téma zasahuje do druhej. Povedzme to však ešte raz: Nájdite sa v Slove Božom! Nielen Abrahám, ale semeno Abraháma, tí, ktorí veria Božím zaslúbeniam. Sme si myslieť na tú pieseň *„Božie zaslúbenia zostávajú, naveky sa nepohnú, Ježiš krvou zapečatil, čo vo Svojom Slove slúbil.“*

Aj to Slovo na úvod – bratia a sestry, Bohu Pánu buď jednoducho vďaka! On sa vráti. On prišiel, aby nás spasil, a keď pripraví miesto, vráti sa, aby nás vzal domov [Jn 14:3]. Ako som často povedal: Všetko, čo Boh zaslúbil vo Svojom Slove, je spojené s realitou. Vystúpenie na nebesia bola realita a Jeho návrat bude realita. Náš Pán sa vráti, aby k Sebe vzal krvou vykúpený a Duchom pokrstený zástup, aby sme potom boli u Pána na oslave svadby Baránka naveky. Blahoslavení a svätí sú tí, ktorí sú pozvaní na svadbu Baránkovu [Zj 19:9]. My sme boli pozvaní, pozvanie sme prijali, zo srdca sme uverili Slovu pre tento čas a vieme, že Boh je verný a všetko, čo zaslúbil, naplní a my budeme pri tom tak iste, ako sme teraz pri tom, keď zaznieva posledná zvesť. Tak iste, ako jej my zo srdca veríme, tak iste budeme pri tom, keď sa Pán vráti a vezme tých Svojich domov.

Ešte raz zdôraznenie Jána 16 – keď On príde, bude usvedčovať svet o hriechu, o spravodlivosti a o súde, že je nepriateľ odsúdený. Skrze spasenie na kríži Golgoty nám bola darovaná večná spravodlivosť. A potom [Rm 8:33]:

„Kto chce žalovať proti Božím vyvoleným? Boh je Ten, ktorý ich ospravedlňuje.“

Dnes to všetko vo viere prijmite! Koľkí z vás môžu veriť tomu, že všetci, ktorí teraz veria, budú pri tom, keď sa Pán vráti? Amen. Boh vám požehnaj. Povstaňme a spoločne Pánu ďakujeme a potom zavoláme bratov, aby krátko odovzdali pozdravy a modlili sa s nami. Zaspievajme chórus Taký, aký som, tak to musí byť.

*Taký, aký som, tak to musí byť, nie moja sila, len Ty sám.
Tvoja krv ma obmýva od hriechu do čista,
Ó, Boží Baránok, idem, idem...*

Máme hlavy sklonené a skúšame sa pred Bohom, či sme pre seba osobne všetko prijali a uchopili. Dnes Pán nehovoril ku Abrahámovi, dnes hovoril ku tebe a ku mne. A ako sme taktiež zdôraznili: **„Lebo to vám hovoríme slovom Pánovým...“** [1Tes 4:15] Aj posledné zaslúbenie je Slovo Pánovo, je to „Tak hovorí Pán“ vo Svojom Slove. My veríme každému zaslúbeniu a každému Slovu.

Teraz Slovo adresované všetkým, ktorí sa rozhodli pre Pána a tým, ktorí sa chcú nechať pokrstiť. Milí bratia a sestry, prijmite vo viere to, čo sa pre vás stalo na kríži Golgoty. Proste Pána o odpustenie a On je bohatý čo do odpustenia [Ef 2:4], podľa Slova Písma: **„ktorý ti odpúšťa všetky tvoje hriechy“** [Ž 103:3, Lk 7:48, 2M 34:7, 4M 14:18] a Izaiáša 1:18: **„Keby boli vaše hriechy ako šarlát, budú biele ako sneh“** – skrze krv Baránka. Božia láska bola zjavená skrze dokonalé spasenie [1J 4:9]. Božia láska, ktorá bola zjavená skrze spasenie, nech je teraz zjavená v nás všetkých, žeby sme si privlastnili lásku k pravde [2Tes 2:10], žeby nám patrila. To, čo ti bolo darované ako majetok, ti patrí. Ty máš doklad. Bratia a sestry, Božiu lásku Pán z milosti v nás skutočne upevnil, stala sa naším majetkom. My ju vlastníme, lásku k pravde – dar

nášho Boha. A pretože máme lásku k pravde ako trvalý majetok, odmietame každé iné učenie a výklad. Sme posvätení v Slove pravdy [Jn 17:17-19] a pripravení ku dňu návratu Ježiša Krista.

Bratia a sestry, sme na tomto mieste zhromaždení skutočne z celej Európy, zo všetkých susedných krajín. Bratia a sestry, verím, že toto je mimoriadny deň, ktorý Boh učinil pre nás, aby sme učinili rozhodnutie. Tak ako Abrahám, aj my sme počuli zaslúbenie a uverili mu. Nehľadeli sme na seba ani na okolnosti, slabosti či nedostatky, ale na toho neviditeľného, na Boha, ktorý to zaslúbenie dal a prisahal sám pri Sebe, že ho naplní. Môžeme tomu zo srdca veriť a Pánu za to ďakovať.

Kým máme hlavy sklonené, chcel by som sa spýtať, či je tu niekto, kto sa chce dať pokrstiť. Zdvihnite krátko ruku, aby sme mohli mať po tejto bohoslužbe krst. Teraz poprosíme našich bratov, aby s nami ďakovali Pánu.

[pieseň]

Sú tu aj bratia a sestry z Iránu. Boh vás mimoriadnym spôsobom požehnaj. Radujeme sa, že Pán volá von zo všetkých národov, jazykov, národností a kmeňov a my na tom smieme mať priamu účasť. Predstavte si to: Ak by posledná zvesť nešla do všetkých týchto národov, ako by boli potom vyvolaní von? Ako by potom mohli byť oboznámení s tým, čo Boh určil pre tento čas? Tak v pravde ako anjel Pána bratovi Branhamovi povedal: „**Nie ty, ale zvesť, ktorá ti bude zverená, predíde druhému príchodu Krista.**“ A to sa už stalo, poslední budú ešte vyvolaní a návrat nášho milovaného Pána stojí blízko pred nami. To vidíme obzvlášť na Izraeli a tom, čo sa deje v okolí.

Ešte raz poznámka: Boh Pán sám vyhľadal zem pre Svoj ľud a prorokovi Izaiášovi, Jeremiášovi a Ezechielovi povedal, že na konci dní ich privedie späť do ich zeme, a v prorokovi Joelovi dokonca povedal, že bude súdiť všetkých tých, ktorí Jeho zem rozdelili.

Bratia a sestry, sme Pánu stále znova len vďační. Nielen to, čo sa stalo v roku 1917 [Balfourova deklarácia], ale aj 14. 5. 1948, keď bol vyhlásený štát Izrael ako naplnenie toho, čo Boh zasľúbil v celom Starom zákone a teraz pred našimi očami napĺňa. Bol som v Jeruzaleme, keď sa ešte susedná krajina nenazývala Jordánsko s hlavným mestom Ammán, ale Transjordánsko. V roku 1964, keď som bol prvýkrát v Jeruzaleme, tak bolo mesto ešte rozdelené ostatným drôtom. Keď tam hľadáme dnes, vidíme, že Boh bdel nad Svojím Slovom a práve po naplnení tohoto biblického proroctva Pán povedal [Lk 21:28-31, Mat 24:32-33, Mk 13:28-29]:

„A keď sa to začne diať, vzpriamte sa a pozdvihnite svoje hlavy, lebo sa blíži vaše vykúpenie.“

Dúfam, že sa nájde niekto, kto by pánovi Abbásovi mohol povedať, že nikdy pred rokom 1968 žiadny palestínsky štát neexistoval. Až po 6-dňovej vojne. A potom v roku 1968 bolo rozhodnuté, že Palestínčania budú mať v Ramaláhu vlastnú vládu a svoj vlastný štát. Úplne v rozpore s Bibliou. Boh bude i naďalej bdieť nad Svojím Slovom a všetko naplní.

[požehnanie dieťaťa]

Sme Pánu vďační. Slovo vám [novokrstencom]: Krst patrí k uvereniu. Ešte stále stojí v misijnom príkaze: **„Ten, kto uverí a pokrstí sa, bude spasený...“** [Mk 16:16] Viera nestačí. Poslušnosť patrí k viere. Kto skutočne verí, ten je poslušný a potom sa napĺňa: *„Ten, kto uverí a pokrstí sa, bude spasený...“* [Mk 16:16] Nášmu Bohu buď česť! Dôverujte mu! Vy ste svoje životy posvätili Pánovi a aj navonok sa mnohé veci zmenia. Praví veriaci sa odlišujú v obliekaní, v správaní, veriaci sa na všetkých miestach odlišujú od neveriacich. Veriace sestry si nechajú narásť vlasy, nemaľujú sa, neobliekajú si nohavice, ale sukne, praktizujú jednoducho všetko, čo Božie Slovo učí a hovorí. Bratia a sestry, smieme podávať ďalej aj poučenie. V Božom Slove nám predsa bolo zanechané, aby sme toto poučenie dávali ďalej! Aby sme všetkým

veriacim povedali: Tu je nám a vám povedané, ako sa veriaci majú správať. Nemajte strach, verte a Pán požehná.

Pane, všemohúci Bože, pozdvihujeme naše hlasy a naše srdcia a ruky k Tebe. Ó, Bože, požehnaj všetkých, obzvlášť našich drahých súrodencov z Iránu. Požehnaj aj v celom okolí, v Iraku, všade, vo všetkých islamských krajinách. Volaj Svoj ľud von a požehnaj z bohatstva Svojej milosti. Požehnaj Izrael! Pomôž Abbásovi a buď všetkým milostivý, Bože. Ty bdieš nad Svojím Slovom a napĺňaš všetko, čo si zaslúbil a povedal. Milovaný Pane, ďakujeme Ti spoločne z celého srdca a celej duše za tento záver týždňa. Ty si osobne hovoril s každým z nás. Dnes si nehovoril k Abrahámovi ani Mojžišovi, dnes si hovoril k nám. Dnes sme počuli Tvoj hlas. Dnes sme nezatvrdili naše srdcia, dnes sme naše srdcia otvorili a zo srdca sme verili a ďakujeme ti za zjavenie Tvojho Slova a za všetkých bratov a sestry, ktorí po celom svete počuli, videli a prežili s nami. Buďte požehnaní až do končín zeme vo všetkých národoch, jazykoch a národnostiach tak, ako to Boh zaslúbil Abrahámovi, a v Ježišovi Kristovi na základe Galatským 3 sú všetky národy požehnané požehnaním všemohúceho Boha. Požehnaj na všetkých kontinentoch a buď všetkým milostivý. Dokonaj Svoje dielo v našom čase a vráť sa. Chválené a velebené buď Tvoje meno Ježiš. Halelujah. Amen.

[piesne a modlitby]

Všetok ľud povedz Amen. Buďte požehnaní na ceste domov. Myslíme obzvlášť na tých vyše 20 súrodencov, ktorí prišli z Rumunska. Predstavte si to – cestujú 1560 km. Bratia a sestry, Božie Slovo je nám nado všetko cenné. Jedni prichádzajú autom, druhí lietadlom, všetci prichádzajú, aby počuli Božie Slovo. Áno, to Pán skutočne povedal asi 14 metrov odo mňa: „**Môj služobník, choď na susedný pozemok a posväť mi ho, stavaj na ňom, pretože príde mnoho ľudí z mnohých krajín, ktorí budú potrebovať ubytovanie.**“ Uplynulý záver týždňa sme tu mali ľudí z 19 rôznych národností, neviem, koľko je to dnes. Ale

aj to najjednoduchšie ubytovanie priamo v Božom dome je lepšie ako 5-hviezdičkový hotel. Lepšie ako 5-hviezdičkový hotel. Ďakujeme všetkým, ktorí sú spokojní aj s jednoduchým vybavením a nerepcú, ale sú vďační, že tu môžu byť a môžu prenocovať tu nablízku a ešte dostanú niečo jesť a piť. Ó, bratia a sestry, žijeme v dňoch Biblie. Dúfam, že sa vám Božie Slovo stalo dnes tak vzácné ako mne. Že Pán skutočne úplne osobne s nami hovoril. My sme Slovo prijali, uverili mu a nič nás nemôže oddeliť od Božej lásky, ktorá je v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi. Boží Duch nás vedie do každej pravdy a všetci to smieme osobne prežiť. Vy z Fínska a Rumunska, vezmite so sebou srdečné pozdravy. Obzvlášť by som chcel dnes zaželať Božie požehnanie sestre Ondrášikovej. Brat Ondrášik vždy hovoril veľmi zreteľne a počas prvého víkendu zavolať a hovoril dobrou slovenčinou, takže som mohol rozumieť každému slovu. Dnes je tu naša sestra po mnohých rokoch. Boh požehnaj všetkých v Čechách, na Slovensku, v Poľsku, Rumunsku, Rakúsku, Švajčiarsku a Taliansku. Boh požehnaj vo Francúzsku, Belgicku a Holandsku, Boh požehnaj všade na celej zemi, v celej Európe a vo všetkých častiach zeme. Vy ste ovocie toho, čo sa stalo na Golgote. Vy ste počuli Božie Slovo, prijali a uchopili ste ho a spoločne budeme pripravení na návrat Ježiša Krista, nášho Pána.

[modlitby]